

prima instanță: S. Daguța

dosarul nr. 2ra-2140/16

instanța de apel: A. Panov, V. Brașoveanu, A. Minciuna

Î N C H E I E R E

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Ion Druță

Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Ivan Tolcan

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ivan Tolcan
împotriva lui Iurii Tolcan cu privire la încasarea sumei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de către Ivan Tolcan și menținută hotărârea Judecătoriei
Ciocana municipiul Chișinău din 09 februarie 2016

c o n s t a t ă

La 22 septembrie 2015, Ivan Tolcan a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Iurii Tolcan cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că în anul 2002, la cererea pârâtului, care este
fiul său, și-a vândut apartamentul din or. Bender, iar banii i-a transmis fiului său,
care i-a promis că îi va procura un apartament cu o odaie în mun. Chișinău.

Menționează că pârâtul a mai adăugat bani și a procurat un apartament pe
str. Independenței, 14/1, mun. Chișinău, însă l-a transformat în cabinet stomatologic.

Sușține că până în luna martie 2015, dânsul a locuit în apartamentul
concubinei sale, însă ultima a vândut apartamentul și a plecat la fiul său în Rusia, iar
el a fost nevoit să treacă cu traiul la pârât.

Afirmă că traiul în comun cu fiul și nora sa nu este posibil, deoarece au
interese și viziuni diferite și de aceea a plecat din apartamentul fiului.

Consideră că pârâtul este obligat să-i achite costul unui apartament cu o
odaie în mun. Chișinău, după cum a promis.

Solicită încasarea de la pârât a sumei de 672200 lei, ce constituie costul unui
apartament cu o odaie în mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 09 februarie 2016 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2016 a fost respins apelul declarat de către Ivan Tolcan și menținută hotărârea primei instanțe.

La 27 iulie 2016, în termenul prevăzut de lege, Ivan Tolcan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurentul Ivan Tolcan, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Menționează că conform art. 512 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Susține că conform art. 514 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Afirmă că intimatul a recunoscut obligația sa de a-i procura apartament cu o odaie în mun. Chișinău, iar în conformitate cu art. 123 alin. (1) CPC, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Mai relevă că reprezentantul intimatului, Andrei Roșca, de asemenea, a confirmat că intimatul s-a obligat să-i cumpere un apartament cu o odaie în mun. Chișinău.

Prin referința depusă la 13 septembrie 2016 reprezentantul intimatului Iurii Tolcan, avocatul Andrei Roșca a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ivan Tolcan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ivan Tolcan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Ivan Tolcan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Ivan Tolcan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu